

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. Quæ sit Magnanimi indoles circa honorem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

viros decet, se ipsum continet. Magnanimum enim esse oportet, non superbum & arrogantem: fortem, non temerarium: suauem ac facilem, non abiectum & seruilem: modestum, non humilitatis simulatorem: ingenuum & liberalem, non seruilem. Cuiusmodi videlicet Abraham erat, qui Persicas quidem manubias, & barbara spolia contemnebat: in excipiendis autem hospitibus, quibusvis hominibus humiliorem se praebebat, seruilis nimirum munera exequens: atque cum ad diuinum colloquium admitteretur, dicebat: Ego sum terra & cinis. Hoc autem verè modestiam & humilitatem, ac sublimitatem in vnum colligere est. Hoc inquam est, ingenuitatem à superbia puram ac liberam demonstrare. His Pelusiota ostendit, idem esse Humilitatem & Magnanimitatem, quarum vtraque moderatur Honoris appetitum, qui non semper nullus esse debet; ne tamen extra viam excurrat, lupatis est temperandus. Alij enim frænis, alij calcaribus egent.

§. V.

Qua sit Magnanimi indoles circa honorem?

Magnanimus igitur circa magna versatur, sed in ea dumtaxat magna fertur, quæ digna se, sibi que secundum rectam ratio-

B nem

nem consentanea agnoscit, nihil remittens, vel excedens. Quia verò inter res humanas maximum quid est honor, fit vt magnanimus præcipuè circa honores & ignominias versetur, vt oportet; siue secundùm rectæ rationis legem, ne aut nimia sit honoris appetitio, aut ignominia declinatio non satis sollicita. Quamuis autem magnanimus primariò versetur circa honorem, secundariò tamen etiam se occupat circa diuitias, potentiam, & cetera omnia, ex quibus honor obtinetur, semper spectans eam honestatem vt sibi propriam, quæ magnis illis operationibus superstrui potest, nimirum, honoris ex recto opere conuenientis dignitatem. Cùm enim honor sit virtutis præmium & testimonium, fit vt congruè quidè etiam alijs rebus, attamen condignè non nisi virtuti rependatur. Hinc magnanimus propriè directeque non appetit honorem, sed honoris dignitatem, & fundamentum, quemadmodum in regis Menelai facta sua, aut certè interna hominum iudicia, quàm externa testimonia, & opificum statuas, magis æstimantis exemplo vidimus. Hoc fundamentum, quod destinat magnanimitas, quia solet esse arduum & difficile, eti-

Argenti-
na in 2.
dist. 42. q.
vnic. 3. 4.

am non sine fortitudine intenditur: non tamen eadem est fortitudinis & magnanimitatis honestas. Aliud enim est, operari, quia decet hominem non auerti à bono ob adiunctam difficultatem, quod est motiuum fortitudinis; aliud operari, quia hoc est fundamentum magni honoris debiti, quod est motiuum magnanimitatis. Hinc deducit Aristoteles, magnanimum, magnos honores, si exhibeantur, tamquam sibi accommodatos admittere, deque eis cum mediocritate gaudere: quin, etiamsi non adæquent eius meritum, si tamen à viris probis deferantur, eos non dedignari; sicut dedignatur honores à vulgo & fæce hominum, vel ob res nihili, exhibitos: quemadmodum inhonationem quoque etsi ea se indignum agnoscit, quia est recto animo, despicit prorsus, si à vili homine, aut terræ filio, vel ob rem nullius momenti inferatur. Est enim hoc aliud nihil, quàm si musca mordeat leonem, aut auicula grauet elephantem.

§. VI.

Magnanimitatem non aduersari Christiana humiliati.

Hanc Aristotelis de magnanimitate do-

B 2

ctrinam